

**Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2015 r. – Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe i in./
Komisja**

(Sprawa T-437/15)

(2015/C 328/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Eden Green Vivai Piante di Verdesca Giuseppe (Copertino, Włochy), Azienda Agricola Cairo & Doucher di Cairo Uzi & C. Ss (Copertino, Włochy), Ss Agricola Cairo Vito & Strafella Maria Rosa (Copertino, Włochy), Vivai Del Salento Di Castrignano' Carmelo Antonio (Sanarica, Włochy), Società Agricola Castrignano' Vivai Srl (Muro Leccese, Włochy), Piante In Di Carmine Cipressa (Copertino, Włochy), Simone D'Elia (Leverano, Włochy), Giuseppe De Laurenzis (Copertino, Włochy), Verde Giuranna Di Giuranna Alessio Mauro (Parabita, Włochy), Maurizio Maiorano (Copertino, Włochy), Vivai Mazzotta Di Mazzotta Carmine (Copertino, Włochy), Società Agricola Mello Vivai Snc di Mello Antonio (Veglie, Włochy), Alessandro Mello (Leverano, Włochy), Lucio Mello (Carmiano, Włochy), Alessio Luigi Romano (Giurdignano, Włochy), Antonio Sansone (Copertino, Włochy), Vivai Tarantino Ss (Cavallino, Włochy), Paolo Verdesca (Copertino, Włochy), Giuseppe Verdesca (Copertino, Włochy), Hobby Flora di Miggiano Luigi (Poggiardo, Włochy), Stefano Mauro (Muro Leccese, Włochy), Emanuele Miggiano (Montesano Salentino, Włochy), Miggiano Garden Center Sas Gianluigi di Miggiano & C. (San Cassiano, Włochy), Claudio Miggiano (Maglie, Włochy), Vivai Piante Rizzo Carmelo (Lecce, Włochy), Antonio Cairo (Nardo', Włochy), Floricoltura Marti di Marti Sandro (Porto Cesareo, Włochy), Azienda Agricola Mariani Fabrizio (Alliste, Włochy), Giuseppe Giannotta (Leverano, Włochy), Ligetta & Solida Srl (Alezio, Włochy), Vivai Caputo Sas R. & F. di Carbone Ss (San Donaci, Włochy), Cosimo Perrone (Leverano, Włochy), Giuseppina Durante (Leverano, Włochy), Società Agricola CO.VI.SER Srl (Arnesano, Włochy), Antonio Miggiano (Sanarica, Włochy), Antonio Castrignano' (Sanarica, Włochy), Giorgio Stincone (Sanarica, Włochy), Fabio Zecca (Leverano, Włochy), Società Agricola Florsilva Srl (Copertino, Włochy) (przedstawiciel: G. Manelli, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej (UE) 2015/789 z dnia 18 maja 2015 r., opublikowanej w Dz.U. UE z dnia 21 maja 2015 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Naruszenie istotnych wymogów formalnych, zupełny brak uzasadnienia, oczywiście nielogiczny charakter i naruszenie zasady proporcjonalności

Strona skarżąca podnosi, że:

- Komisja Europejska, choć powołała się na szereg badań dokonanych w Europie, nie podała do wiadomości wyników takich badań, a zatem nie pozwoliła dokonać oceny adekwatności lub zastosowanych środków. Komisja nie wyjaśniła również powodów, dla których podjęła decyzję o przyjęciu wykazu ponad 180 określonych roślin, które, choć mogą być w sposób abstrakcyjny żywicielami *Xylelli fastidiosy*, to nie występują w prowincji Lecce. Komisja nie wyjaśniła także powodów, dla których podjęła decyzję o wskazaniu w załączniku I ponad 180 gatunków obejmujących także rośliny podatne na „pozaeuropejskie” izolaty, które wyraźnie nie mają znaczenia w ramach danego terytorium.

- Komisja Europejska nie wskazała powodów, dla których uznała się za zobowiązaną do zastosowania masowego zakazu przemieszczania roślin określonych z załączniku I i wykluczyła możliwość wykorzystania środków alternatywnych mogących przeciwdziałać zagrożeniu rozprzestrzeniania się.
 - Komisja Europejska nie wskazała, jaki przepis Unii europejskiej uzasadnia wydanie decyzji wykonawczej; nie wskazała ona powodów, dla których podjęła decyzję o odejściu od zasady pomocniczości, w przypadku, w którym państwo członkowskie nie tylko ma kompetencje, ale także wykonywało związaną z tym funkcję oraz nie wskazała ona powodów, dla których środek ten należy uznać za proporcjonalny względem realizowanego celu oraz nie porównała ona lub nie dokonała wyraźnego wyważenia interesów.
2. Naruszenie istotnych wymogów formalnych w innym aspekcie, zupełny brak uzasadnienia, oczywiście nielogiczny charakter i naruszenie zasady proporcjonalności.
- Strona skarżąca twierdzi, że nie wskazano naukowych przesłanek, na podstawie których określone rośliny nie mogą być przedmiotem przemieszczenia po uznaniu ich za niezarażone czynnikiem chorobotwórczym w następstwie dokonania odpowiednich analiz o wartości naukowej. Nie wskazano także, z jakiego powodu roślina, która zakończyła część cyklu wzrostu poza systemami screen house, nie może zostać objęta innymi systemami dla uzupełnienia cyklu życia w prawidłowy sposób w celu wykorzystania jej następnie do sprzedaży.
3. Naruszenie art. 5 ust. 3 i 4 traktatu i zasad prawa dotyczących stosowania Traktatu, naruszenie zasady pomocniczości i naruszenie zasady proporcjonalności.

Strona skarżąca podnosi:

- Decyzja wspólnotowa jest niezgodna z prawem w szczególności odnośnie do art. 6, zatytułowanego „Środki zwalczania”. Przepis ten jest niejasny i nieproporcjonalny, ponieważ ma zastosowanie do roślin zdrowych lub tylko do roślin podejrzanych o zakażenie w promieniu 100 m od miejsca zakażonej rośliny. Przepis taki jest pozbawiony logiki pod względem naukowym, a w szczególności jest nieproporcjonalny w odniesieniu do realizowanego celu.
- Decyzja wspólnotowa jest niezgodna z prawem także w odniesieniu do art. 9, zatytułowanego „Przemieszczanie określonych roślin w Unii”, ponieważ wprowadza masowy i nieuzasadniony zakaz przemieszczania bez względu na stan zdrowia rośliny. Jest to tym bardziej szkodliwe, jeżeli tylko uwzględnić się okoliczność, że zakaz ten został nałożony zarówno poza wyznaczonym obszarem, jak i na nim.
- Zaskarżona decyzja narusza zasady proporcjonalności i pomocniczości.
- Decyzja wspólnotowa jest niezgodna z prawem w szczególności odnośnie do art. 9 ust. 2 lit. d), f) i h), w którym Komisja w drodze wyjątku od art. 9 ust. 1, wprowadziła strefę buforową 200 m wokół miejsca uprawy i wprowadziła szereg wymogów dotyczących tej strefy. Wyjątek taki jest w oczywisty sposób bezskuteczny, ponieważ strefa buforowa dokoła miejsca uprawy może być poza kontrolą sprawowaną przez zakłady hodowli roślin we wszystkich przypadkach, w których wspomniana strefa buforowa objęta jest własnością osób trzecich.